

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6086/2020
18.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Ниш, чији је пуномоћник Дамир Муминовић, адвокат у ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Миломир Јовановић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 32/20 од 22.09.2020. године, у седници већа од 18.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 32/20 од 22.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 250/19 од 11.10.2019. године одређено је да остаје на снази закључак о извршењу јавног извршитеља Александра Павловића из Краљева ИИвк ./2016 од 25.05.2016. године у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 900,00 динара са законском затезном каматом од 19.05.2016. године до исплате, трошкове извршења у износу од 4.680,00 динара и трошкове пуномоћника извршног повериоца у износу од 6.000,00 динара и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 16.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 32/20 од 22.09.2020. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом

2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту другостепеног суда, тужбени захтев је основан јер је паркинг карта са налогом за плаћање издата на име туженог као власника возила будући да возач није идентификован. О тужиочевом захтеву побијаном пресудом је одлучено на основу примене материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз судске одлуке у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Поступајући према цитираној законској одредби, Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење, као иницијални акт ове парнице, поднет је 19.05.2016. године, а побијана другостепена пресуда донета 22.09.2020. године. Вредност предмета спора износи 900,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић